

лъмы пушки, набиты съ огромни *островърхи* крушуни; при туй гледать да умърятъ слона въ колъното или въ плешката, защото слонътъ като са разсырди отъ гърмежа, стрѣлваса върху врага си и го убива, като го подхвърля съ хоботъ и го тъпче съ крака. Онѣзи отъ дивытъ племена, които еще толкози малко сѫ заимствовали отъ образованытъ народы, щото не знаютъ *огнестрѣлното оръжие*, убиватъ слона съ отровени стрѣлы и копія. Дивытъ народы ъдѣтъ месото на слона, което по вкуса си малко прилича на нехвелита свинина. Като изкъртятъ изъ челюстите на слона дългытъ зъбы, дивацътъ ги носятъ на себеси или ги превозятъ до таквози място, дѣто могѫтъ са намѣри търговци отъ образованъ народъ. Дългытъ слонови зъбы, които обикновенно наричатъ къликове, имѫтъ голѣма цѣнност, защото отъ тѣхъ са правижтъ различни работи отъ *слоновакость* (*филлиши*). Но дивытъ народы не знаютъ цѣната на вещитъ, тичатъ подиръ сичко което лъщи и зарадъ туй замѣнуватъ съ търговци слоновата кость за мѣдни прѣстенчета, за стъкляны маниста и прости *тавы* и тиганы които тѣ самы не умѣютъ да си направијтъ.

Въ горещитъ страни са срѣщащъ и таквизи слонове, които държѫтъ въ обори, като товарно животно. Но защото младыйтъ слонъ само на осемна-десетата година порастя, а дивъ слонъ може за половинъ година да са упитоми, затуй слоноветъ не ги вѣдятъ като домашни животни и предпочитатъ да питомијтъ дивытъ. Слонътъ е твърдѣ умно и добро животно, ако не го сърдятъ. Питомытъ слонове, които живѣиътъ въ неволя по сто и повече години научватъ ги навременѣ да оттулятъ съ хобота си стъкленици, да нареждатъ трапеза, да дрънкатъ